

**בית הדין לערעורים בענייני משמעת
של המכללה האקדמית של תל-אביב יפו**

15 בינואר 2026
כ"ו בטבת התשפ"ו

לפני: כבוד השופט הנשיא עו"ד מיכאל גינסבורג
כבוד השופטת ד"ר רומינה זיגדון
כבוד השופט מר דניאל וינברג

המערערת: (-)

נגד

המשיבה: **המכללה האקדמית תל אביב יפו**
ערעור על פסק דינה של המועצה על המשמעת מיום 5.10.2025.

תאריך הישיבה: י"ח בכסלו התשפ"ו (8.12.2025)

בשם המערערת: בעצמה
בשם המשיבה: ליאורה ארזי בן-חיים, עו"ד

פסק-דין

1. לפנינו ערעור על פסק דינה של המועצה על המשמעת (ד"ר איריס גבר-רוזנבלום), מיום 5.10.2025, אשר במסגרתו הורשעה המערערת בעבירת משמעת לפי סעיף 21.2 לתקנון משמעת - סטודנטים תשנ"ה (להלן: "התקנון"), ונגזרו עליה העונשים המפורטים בגזר הדין. הערעור נסב על חומרת העונש בלבד, כאשר המערערת מבקשת להקל בעונש ההרחקה שהושת עליה.

רקע הדברים

- המערערת היתה, בשנה"ל תשפ"ה, סטודנטית שנה א' בתכנית הלימודים לתואר ראשון ב-(-) במכללה האקדמית של תל-אביב-יפו.
- בסמסטר ב' תשפ"ה למדה המערערת את הקורס (-). ביום 6.7.2025 ניגשה למועד א' בקורס וקיבלה ציון נכשל. ביום 15.8.2025 התקיים מועד ב', אליו לא ניגשה.
- ביום 18.8.2025 פתחה המערערת פנייה במערכת השירות לסטודנטית וביקשה מועד מיוחד, תוך שציינה כי לא ניגשה למועד ב' משום שנפטר בן דודה. בתגובה

התבקשה לצרף תעודת פטירה, והוסבר לה כי בקשתה תועלה לוועדת חריגים, שכן פטירת בן-דוד אינה מזכה במועד מיוחד על פי נהלי המכללה.

5. ביום 27.8.2025 פתחה המערערת פנייה נוספת, וצירפה קובץ PDF של תעודת פטירה 'לכאורה'. בדיקת המסמך העלתה חשד כי מדובר במסמך מזויף משלל טעמים שהיו ברורים על פני הדברים, ובכלל זה אי התאמות בין תאריכים עבריים ולועזיים, שגיאות כתיב והבדלים בין פונטים.

6. בעקבות האמור הוגשה תלונה משמעתית, ובהמשך הוגש נגד המערערת כתב קובלנה ביום 28.9.2025, אשר ייחס לה עבירת משמעת לפי סעיף 21.2 לתקנון: "מסירת ידיעה כוזבת, ביודעין, למכללה או לרשויותיה, או הסתרת מידע מהם, ביודעין, או ביצוע מעשה תרמית לשם קבלת זכויות במכללה או בקשר ללימודים בה".

פסק דינה של המומנה על המשמעת

7. בפסק דינה מיום 5.10.25 קבעה הממונה, בין היתר, כי נוכח הראיות והודאת המערערת, כי השתמשה במסמך שהוברר כמזויף במסגרת פנייה לקבלת מועד מיוחד, יש להרשיעה בעבירת משמעת לפי סעיף 21.2 לתקנון.

8. בגזר הדין עמדה הממונה על חומרת המעשה, ובכלל זה על כך שמדובר בזיוף מסמך וניסיון לקבל זכויות לימודיות שלא כדין. בתוך כך נקבע כי אין להקל ראש בכך שהניסיון נבלם על ידי מערך השירות שהיה ערני ואיתר את הזיוף, ואף אין בכך שהמערערת לא זייפה את המסמך בעצמה כדי להוות נסיבה מקלה, משעה שהשתמשה בו ביודעין לצורך ביצוע מעשה תרמית.

9. לאור חומרת המעשים, על המערערת נגזרו העונשים הבאים:

(א) הרחקה מהלימודים למשך שנת הלימודים תשפ"ו;

(ב) עונש על תנאי של הרחקה לצמיתות במקרה של הרשעה חוזרת בעבירה לפי סעיף 21.2 לתקנון, לתקופה של שנתיים.

טענות הצדדים בערעור ובדיון שהתקיים בעניינו של המערערת

10. על פסק דינה של הממונה על המשמעת הגישה המערערת את הערעור, תוך שהיא חוזר על הטענות שהועלו במסגרת תגובתה לערעור, ובפרט חלק נכבד מהטענות אשר פורטו בפנינו היו אודות נסיבותיה האישיות של המערערת, ואשר עקב צנעת הפרט אנו לא מוצאים לנכון לפרט זאת כאן.

11. באופן כללי ניתן לציין כי בכתב הערעור ובדיון עמדה המערערת על נסיבותיה האישיות, על קשיים משפחתיים ואחרים שחוותה בתקופה הרלוונטית, על היותה מתגוררת במעונות ועל כך שהרחקה לשנה"ל תשפ"ו עלולה להביא לפגיעה קשה בהמשך

לימודיה ובאפשרותה להמשיך להתגורר במעונות. המערערת אינה כופרת בהרשעתה ומיקדה את ערעורה בבקשה להקל בעונש.

12. הקובלת, בתגובתה ואף בדיון בפנינו ביקשה לדחות את הערעור. נטען כי מדובר במקרה חמור של מעשה תרמית בניסיון לקבל טובת הנאה, המהווה פגיעה בטוהר האקדמי ובאמון במוסד. עוד נטען כי המערערת היתה מיוצגת בפני הערכאה הדיונית, נסיבותיה נשקלו, והעונש תואם את רף הענישה הנהוג במקרים של זיוף מסמכים.

13. במסגרת הדיון שהתקיים בפנינו ביום 8.12.2025, חזרו הצדדים על עיקרי טענותיהם כפי שהוגשו בכתב. ניתנה לצדדים אפשרות מלאה להשמיע טענותיהם, ובית הדין בחן את מכלול החומר שהונח בפניו.

14. המערערת שבה והציגה בפנינו גם טעמים אישיים אשר לא כולם פורטו כדבעי בפני הממונה אולם גם בטיעונים אלה אין כדי להועיל למערערת.

דיון והכרעה

15. הערעור שלפנינו נסב על חומרת העונש בלבד. המערערת אינה כופרת בהרשעה, ואינה תוקפת את הממצאים העובדתיים שנקבעו בפסק דינה של הממונה על המשמעת.

16. לאחר שעיינו בפסק הדין של הערכאה הדיונית, בהודאת המערערת, במסמכי ההליך, בכתב הערעור ובתגובה, וכן לאחר ששמענו בחפץ לב ובאוזן קשובה את טענות הצדדים בדיון, לא מצאנו (ברוב דעות וכמפורט להלן), כי יש מקום להתערב בעונש שהושת.

17. עבירה לפי סעיף 21.2 לתקנון הכוללת שימוש במסמך מזויף או מסירת ידיעה כוזבת לשם קבלת זכויות בקשר ללימודים היא עבירה חמורה הפוגעת בטוהר האקדמי, ובפרט באמון שבין הסטודנטים לבין המוסד ובהוגנות הכללית כלפי כלל הסטודנטים ולכן לגישתנו במקרים מסוג זה, יש הצדקה ויש מקום לנקוט ענישה ממשית ומרתיעה.

18. עמדת הממונה על המשמעת, לפיה אין לראות כנסיכה מקלה את העובדה שהניסיון לא צלח בשל עירנות גורמי המכללה, וכן את העובדה שהמערערת לא זייפה את המסמך בעצמה, מקובלת עלינו. השימוש במסמך המזויף נעשה, על פי הודאת המערערת והחומר שבפנינו, ביודעין ובמטרה לקבל מועד מיוחד, ומשכך מדובר במעשה חמור שאיננו יכולים להשלים עם קיומו.

19. איננו מקלים ראש בנסיבות האישיות שתיארה המערערת, ובפגיעה האפשרית בהמשך לימודיה ובמצבה. נהפוך הוא. עם זאת, נסיבות אלה נשקלו כבר על ידי הממונה על המשמעת במסגרת גזר הדין, וגם על ידנו במסגרת טיעוני המערערת ואין בהן כדי להצדיק, בנסיבות העניין, סטייה מרף הענישה המקובל בעבירות כפי שבוצעו.

20. ההלכה הנהוגה היא כי ערכאת הערעור אינה מתערבת בנקל בגזר דין של הערכאה הדיונית, אלא במקרים חריגים בלבד, ובענייננו, לא הראתה המערערת כי מתקיימות נסיבות חריגות המצדיקות התערבות כאמור.

21. על כן, מצאנו להותיר על כנו את פסק דינה של הממונה על המשמעת, ולדחות ברוב קולות של 2:1 את הערעור.

22. למען הסדר הטוב יוער, כי בהחלטה מיום 6.11.2025 הורה נשיא בית הדין לערעורים על עיכוב ביצוע עונש ההרחקה עד להכרעה בערעור. עם מתן פסק דין זה, ובהיעדר קביעה אחרת, ייעשה המשך הטיפול בעונש בהתאם להוראות התקנון והחלטות המוסדות המוסמכים במכללה.

סוף דבר

23. על רקע דברים אלו, ומהטעמים המפורטים לעיל, הגענו למסקנה, כי אין להתערב בפסק דינה של הממונה ולהותיר על כנם את העונשים המפורטים בגזר הדין.

24. פסק הדין יפורסם ללא שם המערערת וכל פרט מזהה אחר.

ניתן היום, כ"ו בטבת התשפ"ו (15 בינואר 2026).

(-)	(-)	(-)
דניאל וינברג שופט	ד"ר רומינה זיגדון שופטת	מיכאל גינסבורג, עו"ד שופט נשיא בית הדין